

bestyrelsens 2 Afdelinger afgav forskellig Erklæring. Borgerrepræsentationen mente, at der kun behøvedes en Sum af 87,000 Kr. fordelt saaledes, at Helligkorskirken fik 7,000, Matthæuskirken 30,000, Sct. Paulskirken 15,000, Sct. Johanneskirken 35,000 Kr. Magistraten derimod mente, at den af Ministeren foreslaaede Sum var rigtig, at Kirkerne virkelig havde Trang til samtlige de Summer, som af Ministeren vare foreslaaede, men den ønskede, at Staten betale noget, for Kristianskirken 34,199 Kr. og for Vor Frelzers Kirke 18,742 Kr. Magistraten mente nemlig, at disse Kirker vare særlig monumentale, og at Statskassen derfor burde betale for dem. Naa, fra et Magistratssynspunkt set kan man ikke undre sig over, at en saadan Betænkning kom frem, derved vilde jo Kjøbenhavns Borgere slippe betydeligt billigere, men da jeg ikke fandt, at disse Kirker havde Krav paa noget særligt Statsbidrag, mente jeg, det var rigtigst at andrønde Ligningen, saaledes som Loven giver Hjemmel til, og det er sket. De Udgifter, her var Tale om, vare i Virkeligheden almindelige Vedligeholdelsesudgifter, og vi ere dog ikke komne dertil, at Statskassen skal betale Kirkernes almindelige Vedligeholdelsesudgifter hverken i Kjøbenhavn eller andetsteds. Til særlige Restaurationer af Vor Frelzers Kirke har Staten ogsaa betalt tidligere, i 1850erne 16,000 Kr. og i 1890erne 25,000 Kr., i alt 41,000 Kr. — Men denne Lov gælder, som sagt, kun for eet Aar, og Kirkerne skulle fremdeles holdes vedlige, og de Mangler, som vare samlede op i de Aar, vi ingen Ret havde til Ligninger over hele Byen, ere større end, at de kunne afhjælpes alene ved denne Ligning i Aar, og derfor er nærværende Lovforslag fremkommet for at give Ret til at foretage Ligning over hele Byen i de kommende 5 Aar. Imidlertid har jeg ment at kunne hjælpe mig med en mindre Procent, end der blev foreslaaet og vedtaget i Fjor, nemlig $\frac{1}{5}$, her foreslaas da indtil $\frac{1}{10}$. Hvorvidt det nu er det rigtige, skal jeg ikke bestemt kunne paastaa, men da Loven kun skal gælde for 5 Aar, kan man jo i den Tid gøre Erfaringer, og jeg tror ogsaa, det i Løbet af de 5 Aar vil kunne lykkes at komme igennem med $\frac{1}{10}$ pCt., maaske endda med noget mindre. Lovforslaget er nu vedtaget i Folketinget. Flertallet har der billiget, at man gik den samme Vej som i Fjor med almindelig Ligning over hele Byen. Den Ret, som vi efter den gamle Lovgivning, Chr. den V.s danske

Lov, upaatvivlelig have til at ligne paa det enkelte Sogn til de kirkelige Bygningers Fornødenheder, har man ikke ønsket at bruge her inde i Kjøbenhavn. Det er allerede mange Aar, siden man gav Slip paa denne Ret for at faa Ret til at ligne over hele Byen. Allerede i Firserne vedtog man et Lovforslag i saa Henseende og mente, at en Ligning over hele Byen var heldigere, fordi den ikke vilde blive saa byrdefuld for de fattige Sogne. De Oplysninger, der ere fremskaffede i Sagen, vise ogsaa, at denne Betragtning er rigtig. Hvis vi sidste Aar skulde have lignet paa de enkelte Sogne i Stedet for at ligne paa hele Byen, vilde et saa fattigt Sogn som Kristians Sogn ude paa Amager være kommet til at betale 1,77 pCt., medens et Sogn som Frue Sogn, hvor Kirken dog skal have en ret stor Restauration, er saa velhavende, at det vilde kunne slippe med 0,03 pCt. eller 59 Gange mindre end Kristians Sogn. Da det nu sikkert af alle maa anses for at være ganske urimeligt, at en fattig Befolkning ude paa Amager i Kristians Sogn skulde svare et saa betydeligt Beløb, medens en mere velhavende Befolkning i Frue Sogn skulde slippe 59 Gange billigere, er det sikkert nok en Anbefaling for at gaa til Ligning over hele Byen. I og for sig er der jo her ikke Tale om nogen ny Skat, thi den bestaaende Lovgivning giver Ret til at udskrive til Kirkernes Vedligeholdelse i samtlige Sogne i Byen, men i hvert Sogn for sig. Det, her er Tale om, er at give Ret til at ligne over hele Byen. Nu er der indvendt herimod, navnlig fra Socialdemokraternes Side, at det er bedre at blive ved Ligning paa de enkelte Sogne, thi ganske vist vilde det ramme meget haardt enkelte Steder, men saa vilde man krympe sig ved at paaligne, ja, man vilde ikke vove det, men vilde ende med at gaa til Statskassen for at skaffe Pengene. Jeg mener imidlertid ikke, at det er rigtigt at gaa til Statskassen for at skaffe Pengene, og jeg mener paa den anden Side heller ikke, at det er rigtigt at lade være at holde Kirkerne vedlige. Det vilde være ganske urigtigt, om man vilde bære sig ad paa den Maade, om man vilde lade Kirkehuse ne falde ned eller forsømmes. Jeg ved ikke, hvorvidt ærede Medlemmers Vej undertiden falder forbi Frue Kirke, men gør den det, og de se Endeportalen — mere behøve de ikke at se paa — ville de se, at den har et meget miserabelt Udseende. Jeg forstaar ikke, hvor nogen kan mene, at det vilde være heldigt at lade